

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om varslings m.v. i forbindelse med afskedigelser i større omfang.

Af Bakholt (S) m.fl.
(Fremsat 17/11 88).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 12 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om lønmodtagernes tryghed i ansættelsen.

Af Bakholt (S) m.fl.
(Fremsat 17/11 88).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

De to forslag, som vi skal behandle, er genfremsættelser af forslag, som i foråret blev behandlet af Folketinget og afvist af et flertal. Det samme sker vel også i dag.

Da vi i februar måned i år behandlede forslagene, gav jeg en meget udførlig begrundelse for, hvorfor vi måtte afvise det lovforslag, der dengang hed nr. L 200, og som nu hedder nr. L 109. Jeg vil tillade mig at henvise til mine bemærkninger om dette lovforslag under førstebehandlingen den 26. februar 1988. Bemærkningerne findes i fortryk af Folketingets forhandlinger spalte 7552-7555. Jeg vil derfor i dag nøjes med at fremhæve to hovedindvendinger, som regeringen har imod det lovforslag, der nu er genfremsat.

Den første er, at regeringen mener, at en gennemførelse af forslaget vil virke hæmmende på virksomhedernes lyst til at sætte nyt arbejde i

gang og derved skabe flere arbejdspladser. Hverken små eller mellemstore virksomheder, der står over for at få deres første større eksportordre, men som ikke kan vide noget om, hvorvidt de er i stand til at få en tilsvarende ordre igen, tør binde an med at ansætte nye medarbejdere til at opfylde leverancen, hvis de ikke alene risikerer at tabe fortjenesten, fordi der er varslingsregler, men også risikerer, at de får et egentligt tab på at udvide produktionen. Der er en meget stor risiko for, at et forslag som det foreliggende vil hæmme mulighederne for, at de små og mellemstore virksomheder tør bevæge sig ud på eksportmarkederne. Jeg vil godt understrege, at der ikke skal herske tvivl om, at regeringen går ind for tryghed i ansættelsen, men vi mener, at det er vigtigt, at folk bliver ansat i eksportorienterede virksomheder, og derfor tror vi slet ikke på, at det foreliggende forslag vil være til gavn for lønmodtagerne.

Den anden indvending, jeg har, og som jeg gerne vil gentage, er også en meget alvorlig indvending, nemlig at vi her befinder os på et område, der normalt er aftalestof, baseret på forhandling mellem arbejdsmarkedets parter. Det er ikke denne regerings politik at lovgive om traditionelt aftalestof hen over hovedet på arbejdsmarkedets parter. De varslingsregler, der skal gennemføres, skal være således, at begge sider af arbejdsmarkedet kan tilslutte sig dem. Den model, at begge sider af arbejdsmarkedet tilslutter sig tingene, har jo vist sig at være meget bæredygtig. Det er et af de store fortrin ved det danske arbejdsmarked, og det er et fortrin, som man skal værne om.

Vi vil afvise lovforslag nr. L 109, men jeg vil sige, at regeringen finder, at der nu er grundlag for at analysere de forudsætninger, der ligger til grund for det forlig, der netop er indgået i Tulip-sagen, der vel var en af anledningerne til, at lovforslaget fremsattes. Jeg har derfor aftalt med regeringspartiernes ordførere, at vi vil foretage en grundig gennemgang af forudsætningerne for at analysere, om det eksisterende lovset, der er baseret på et EF-direktiv, fortsat er rimeligt. Det vil vi vende tilbage til på et senere tidspunkt.

For så vidt angår beslutningsforslag nr. B 24 skal jeg heller ikke gentage alt, hvad jeg sagde i foråret om det tilsvarende forslag, men understrege, at vi ikke vil afvise, at en vis modernisering og forenkling af ansættelsesretten kan væ-